

Nakon godine ipo od posljednjeg posjeta Durmitoru, eto nas opet na cesti prema tom najsjajnijem dragulju crnogorskih planina. Ovog se puta sudbina svojski potrudila da opet pohodimo tog diva Dinarskog gorja, jer nam je po godišnjem programu društvenih izleta za nadolazeći produženi vikend na repertoaru trebao biti Triglav.

Iz Splita krećemo petak u ranim jutarnjim satima, a pred nama je 383 km asfalta do Žabljaka (1455 m), gradića na najvišoj nadmorskoj visini na Balkanskom poluotoku. Prolazimo Makarsku, Neum i prvu granicu, Dubrovnik, drugu granicu na Brgatu, Trebinje, treću granicu na Ilijinom brdu, Nikšić, Šavnik...Putem dvije poduže stanke, prva za kavicu s Dubom na Baćinskim jezerima. Srećom, u autu nosi zastavu, koju mi zaboravljamo ponijeti sa sobom iz Splita, pa joj obećavamo da će za nagradu biti tagirana sa zastavom na vrhu. Druga stanka je negdje oko Slanog i nju koristimo za „osvježenje“ u pretoplom moru. I tako u Žabljak stižemo tek negdje oko 15h. Raspoređivanje po sobama, ručak od spize koju smo donijeli sa sobom, pa odmor od puta. U međuvremenu dobivamo poruku od ekipe koja je kombijem krenula oko 9:00h iz Splita, da će produžiti do manastira Ostrog. Sad nam je preostalo previše slobodnog vremena do sumraka, pa bez previše nagovaranja uvjeravam ekipu da otiđemo na Prutaš.

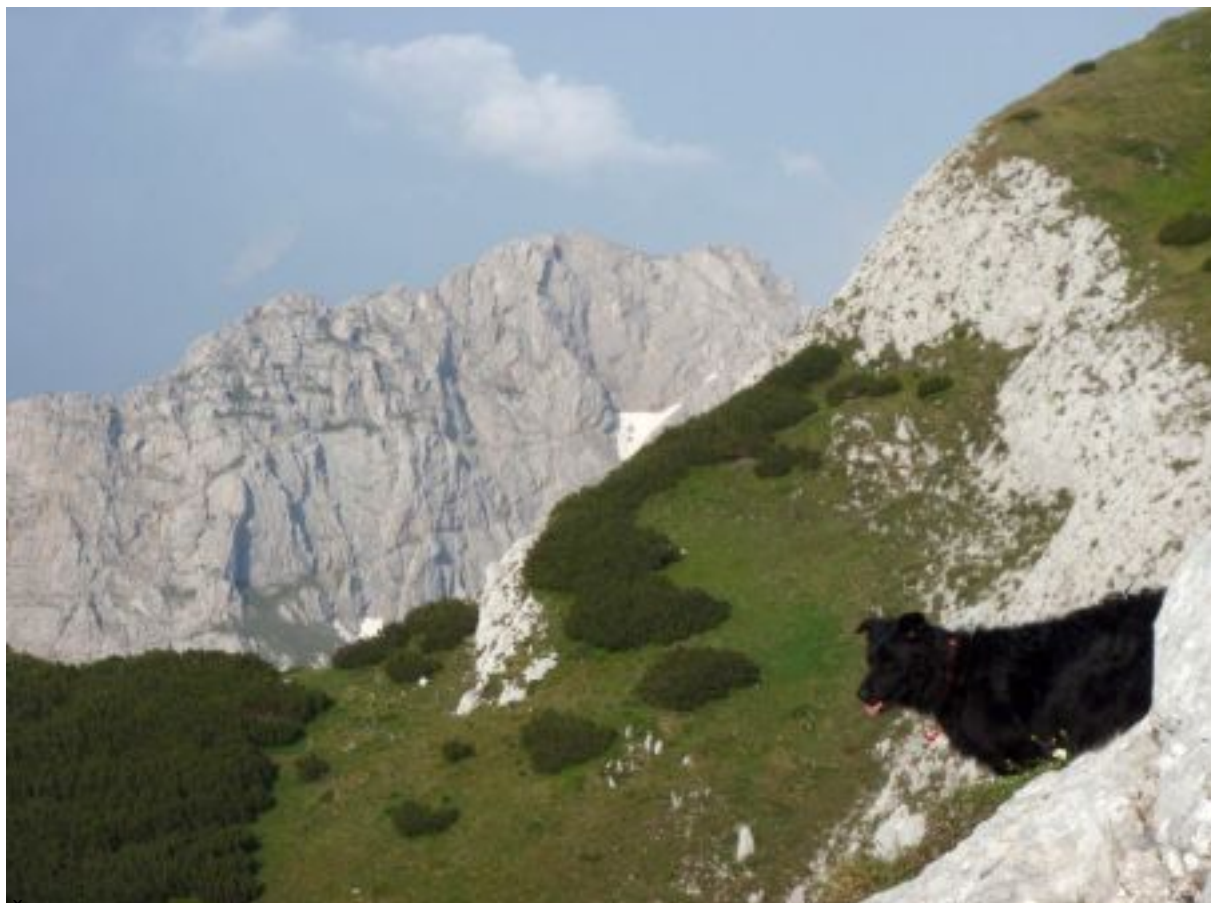
Ujčnja

Ujčnja

Štita, Dječiji jezero, Durmitor, Crnojevićki narodni park, Crna Gora

braljago

ušu